

Erna Sørensen (KF) fandt det ligesom Søren Andersen *beklageligt, at lovforslaget fremkom så sent*. Der kunne ikke være tvivl om, at hendes parti meget gerne ville være med til at gennemføre en enkepensionsordning og altså gerne ville gå ind i forhandlinger om dette lovforslag som et led i den endelige lovgivning herom. Hun stod dog meget usikker over for en del af lovforslagets bestemmelser og anbefalede derfor en grundig udvalgsbehandling.

Else Zeuthen (RV) kunne give tilslutning til den af ministeren fulgte fremgangsmåde, hvorefter han — uden at afvente udvalgets betænkning — havde fremsat et lovforslag vedrørende et område, hvor der i særlig grad var behov for hjælp. Hun fremhævede betydningen af, at enkerne fik *mulighed for gennem beskæftigelse at ernære sig selv*, men frygtede, at lovforslagets *fradragsregler*, med de samme fradragsprocenter som folkepensionens, men med meget mindre fradragsfri beløb, ikke ville stimulere kvinden til at søge erhvervsarbejde. Også spørgsmålet om andre *enlige kvinder* end enkerne måtte drøftes nærmere. Skønt hun erkendte, at mange af disse var lige så dårligt stillet som enkerne, ønskede hun lidt flere oplysninger til belysning af disse forhold.

Gudrun Bjørner (DR) erkendte, at der var noget godt i lovforslaget. Enker med børn ville nu kunne få så god hjælp, at de kunne undgå at sende børnene til offentlige institutioner og i stedet selv blive hjemme og passe dem. Også løftet om uddannelseshjælp var godt, selv om hun hellere havde set, at den var bygget på låneprincippet i stedet for at være et direkte tilskud. I øvrigt fandt hun lovforslaget *præget af en inhuman tankegang*. Det gav udtryk for en *undervurdering af kvinden* som produktivt medlem af samfundet, når hun blev enke efter 55 års alderen. Det fristede hende til ikke at anstrenge sig synderligt for at opnå en selvstændig indkomst og gjorde det lettere for hendes medborgere at lukke øjnene for det rimelige i at finde plads til hende i erhvervslivet.

Bestemmelsen i § 9, hvorefter pensionsretten bortfalder ved indgåelse af ægteskab med mulighed for genindtræden ved ægteskabets ophør ville *friste til uægteskabeligt samliv*. Det var en umulig opgave at give generelle regler for ydelse af hjælp til enker på grund af disses forskellige forhold. De vanskeligt stillede kunne — og burde — hjælpes gennem en *udbygning af hjælpeforanstaltninger, der allerede var hjemmel til i forsorgsloven*.

Ragnhild Andersen (DK) hilste lovforslaget med tilfredshed, idet det åbnede muligheder for en forbedring af enkeres og visse enlige mødres kår og derved imødekom et bl. a. fra kommunistisk side ofte fremsat ønske. Lovforslaget var dog *ikke vidtgående nok*. Det medtog i det væsentlige kun enkerne, idet dispensationsbestemmelsen for andre *enlige kvinder* ikke var tilfredsstillende. Pensionen for enker med børn indtrådte for sent, og børnetillæggene burde kunne ydes op til barnets 21. år. Såvel pensionsbeløbene som ind-